

[Statsministeren.]

er alt sammen bebudet i åbningstalen. Dagsordensforslaget er derfor komplet overflødig, og regeringen vil afvise det.

Men jeg erkender, at et dagsordensforslag kan godt have et formål, selv om det ikke bidrager til saglige problemers løsning. Et dagsordensforslag kan nemlig have det formål at skaffe en politisk klarung, at rense luften, at få den politiske situations forudsætninger til at træde klart frem. Man kan spørge, om det foreliggende dagsordensforslag er egnet til det. Jeg tvivler på det. Landbrugets strukturproblemer er måske trukket klarere frem end i åbningstalen, men ellers har VK-forslaget intet nyt at bringe, og politisk klarhed giver det slet ikke. Vi hørte jo i går, hvorledes det ærede medlem hr. Iver Poulsen og hans parti vil stemme for dette dagsordensforslag, til trods for at han nærmest var imod det, idet han ikke fandt, at det havde bid og hårdhed nok. Han ville ikke spille tingets tid med at stille yderligere forslag. Og det ærede medlem hr. Aksel Larsen og hans parti vil stemme imod dagsordensforslaget, til trods for at det ærede medlem gav udtryk for, at man måske egentlig burde stemme for. Således sagde det ærede medlem, men han havde så en række synspunkter, der førte ham til den modsatte konklusion. Heller ikke han ville imidlertid stille noget selvstændigt forslag, i hvert fald ikke i går. Hvad nytte har dette dagsordensforslag egentlig gjort? Når afstemningen om det er forbi, er det, der står tilbage, åbningstalen. Det er åbningstalens konstruktive politiske linje, dens forslag om nye linjer i boligpolitikken sigtende på større byggeri, billigere byggeri og et gradvis frit byggeri uden restriktioner og igangsætningsstop, en social politik med forbedringer for folke- og invalidepensionister, med tillægspension — om hvilken jeg senere skal gøre en bemærkning i anledning af et spørgsmål fra det ærede medlem hr. Erik Eriksen — med fortsatte bestræbelser på at finde frem til en løsning af kildeskatten med bevarelse af fradragsretten, med en fortsættelse af den økonomiske politik, der har givet balance i tingene, prisstabilitet, valutaoverskud, større produktion, større eksport og fortsat høj beskæftigelse.

Det ærede medlem hr. Poul Møller kom

lidt uoverlagt, formoder jeg, til at sige, at landet ikke har råd til denne regering. Det turde forholde sig omvendt. Landet har ikke råd til at undvære denne regering. Tænk om vi i stedet for arbejdsfred og eksportfremgang havde fået storkonflikt og valutatab, men herom var de ærede ordførere fåmælte — af gode grunde. Det ærede medlem hr. Erik Eriksens betragtninger om helhedsløsningen skal jeg komme tilbage til.

Nej, konklusionen må være, at hvis noget nyt ikke dukker op, er det regeringens oplæg, der vil blive basis for folketingets arbejde, og forudsætningen for dette arbejde er de gode økonomiske resultater, der er opnået. Lad os da gøre et forsøg på i samarbejde, selv om vi hver dag kommer valget nærmere, i sagligt samarbejde at løse de påtrængende opgaver. Det er det, regeringen vil, og det er det, den store del af befolkningen ønsker.

Det ærede medlem hr. Poul Møller gentog nogle i hvert fald delvis tidligere fremsatte tanker om folketingets arbejdsform. Jeg ved, at det ærede medlem tidligere har bebudet mig, at jeg udtalte mig om sådanne ting, som det jo tilkommer folketinget selv og ikke regeringen at afgøre, men jeg må mene, at det er rigtigt at understrege, at regeringen som regering har en interesse i, at folketingsarbejdet er så effektivt, så smidigt og så levende som muligt, og jeg vil derfor tillade mig at fremsætte et par kommentarer.

Hvorvidt det har særlig betydning, om medlemmerne står på deres plads og taler eller står her på talerstolen, skal jeg lade ligge, og hvorvidt det er en god idé at gøre finansudvalgets forhandlinger, der berører omfattende økonomiske interesser, offentlige, skal jeg også lade ligge. Derimod tror jeg; det i princippet er rigtigt, at oppositionen som hovedregel får formandskabet i udvalg, der behandler oppositionens særforslag på områder, hvor regeringsforslag ikke foreligger. At oppositionen får embedsmænd til hjælp i rimeligt omfang, er for regeringen en selvfølge.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksens tidligere fremsatte tanker om en mulighed for udvalgsbehandling før første behandling tror jeg fortjener nærmere overvejelse. Jeg tror, en sådan udvalgsbehandling vil kunne